

Arrest

nr. 348 950 van 23 juni 2026
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2026 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 19 januari 2026 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROELS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat T. SCHREURS verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 18 januari 2026 wordt verzoekende partij op heterdaad betrapt op de handel in verdovend middelen. Op dezelfde dag wordt ook haar illegaal verblijf vastgesteld.

1.2 Op 19 januari 2026 wordt er ten aanzien van verzoekende partij besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de huidige bestreden beslissing die als volgt is gemotiveerd:

“Betrokkene werd gehoord door PZ Antwerpen op 18.01.2026 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer (1):

naam: [L.]

voornaam: [O.]

geboortedatum: [...]

geboorteplaats: [P.]

nationaliteit: Suriname

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Antwerpen op 18.01.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsfeiten.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart aan PZ Antwerpen op 18.01.2026 sedert 18.01.2026 in België te zijn, maar kan geen verdere verduidelijking geven waarom hij in België verblijft.

Betrokkene verklaart aan PZ Antwerpen op 18.01.2026 niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij geen geld heeft. De betrokkene verklaart in zijn hoorrecht dat hij in België wenst te blijven omdat hij niet over voldoende financiële middelen beschikt om te overleven in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Het feit dat de betrokkene niet over voldoende eigen middelen beschikt, kan echter niet worden aanvaard als een risico op onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM is hoofdzakelijk van toepassing ter voorkoming van refoulement of uitzetting van personen die het risico lopen te worden gefolterd of vernederd door overheidsinstanties of organen die onafhankelijk zijn van de staat en waartegen de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden (zie in dit verband H.L.R. tegen Frankrijk, EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94). We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Hij geeft geen concrete elementen met betrekking tot de vrees die hij verklaart te hebben bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, noch legt hij uit waarom hij aan een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen worden onderworpen. Om te kunnen concluderen dat er sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM, moet de betrokkene aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige redenen zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst een ernstig en actueel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

☐ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

☐ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Antwerpen op 18.01.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsfeiten.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken, zie motivatie artikel 74/14, 1° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Betrokkene verklaart aan PZ Antwerpen op 18.01.2026 niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij geen geld heeft. De betrokkene verklaart in zijn hoorrecht dat hij in België wenst te blijven omdat hij niet over voldoende financiële middelen beschikt om te overleven in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Het feit dat de betrokkene niet over voldoende eigen middelen beschikt, kan echter niet worden aanvaard als een risico op onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM is hoofdzakelijk van toepassing ter voorkoming van refoulement of uitzetting van personen die het risico lopen te worden gefolterd of vernederd door overheidsinstanties of organen die onafhankelijk zijn van de staat en waartegen de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden (zie in dit verband H.L.R. tegen Frankrijk, EHRM 29 april 1997, nr. 24573/94). We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Hij geeft geen concrete elementen met betrekking tot de vrees die hij verklaart te hebben bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, noch legt hij uit waarom hij aan een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen worden onderworpen. Om te kunnen concluderen dat er sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM, moet de betrokkene aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige redenen zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst een ernstig en actueel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 EVRM aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Antwerpen op 18.01.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van drugsfeiten.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Overeenkomstig artikel 74/28 van de wet van 15 december 1980 kan een vasthoudingsmaatregel alleen genomen worden wanneer wordt geoordeeld dat geen andere afdoende maar minder dwingende maatregel doeltreffend kan worden toegepast. In casu wordt een minder dwingende maatregel geacht ondoeltreffend te zijn omdat:

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde.

Volgens het administratief verslag opgesteld door PZ Antwerpen op 18.01.2026 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van drugsfeiten.

Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Suriname."

1.3 Op dezelfde dag wordt eveneens besloten om aan verzoekende partij een inreisverbod (bijlage 13sexies) op te leggen. Deze beslissing wordt in een afzonderlijke procedure onder het rolnummer 359 036 bestreden.

1.4 Op 19 januari 2026 verklaart verzoekende partij zo snel als mogelijk terug te willen keren naar Suriname. Op 5 februari 2026 weigert zij echter de terugvlucht. Op 6 februari 2026 wordt bijgevolg besloten tot een beslissing tot heropsluiting ten aanzien van verzoekende partij.

1.5 Op 18 februari 2026 legt verzoekende partij ter griffie een verzoekschrift neer houdende een vordering tot nietigverklaring.

1.6 Op 23 februari 2026 is opnieuw een terugvlucht voorzien voor verzoekende partij welke opnieuw niet doorgaat.

1.7 Op 10 mei 2026 is verzoekende partij daadwerkelijk teruggekeerd naar haar land van herkomst.

2. Voor wat de ontvankelijkheid van de vordering betreft

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 (oud) van deze wet enkel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St., Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (cf. RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak. Wanneer een verzoeker zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet hij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ten dezen blijkt dat verzoekende partij op 10 mei 2026 is vertrokken naar haar land van herkomst. Dit wordt door de partijen niet betwist. Nu uit het feit dat verzoekende partij vertrokken is naar haar land van herkomst volgt dat de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft verkregen, wordt ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van verzoekende partij bij onderhavig beroep.

De advocaat van verzoekende partij stelt dat, gelet op het feit dat het bevel is uitgevoerd, er geen belang meer is. Verzoekende partij toont niet aan in welk opzicht de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten haar nog tot voordeel kan strekken. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij thans het wettelijk vereiste actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	A. DE WILDE
---------------------	-------------